
OVERTOCHT

Recht door de stille plassen steekt een pad
in zee; het grijs betondek van den pier,
ver, over bodemsop en slierten wier,
wegschietend naar de klaarten van het wad.

Aan den geteerden steiger wacht het plat,
gaspuffend pontje — tot de passagier,
de laatste van den bonten trottersslier,
in kalmen overstap de reeling vat, —

om, losgeslagen uit den kabelworp,
breed-ruischend weg te glijden in gewiegel
van vloedrimpeling en ziedend zog:

Eentonig, tusschen praatgons en geslorp,
bekletst de boot met straaltjes moterspog
de loome deining van den waddenspiegel.

H. DE BRUIN